

Πανδημική κρίση, το μέλλον της οικονομίας και ο ρόλος της Βιομηχανίας

Είναι ουτοπία το όραμα της Έκθεσης Πισσαρίδη;

Άρθρο στην ιστοσελίδα Banking News

10 Απριλίου 2021

Κώστας Θέος (*)

Βρισκόμαστε σε ένα δύσκολο σημείο της πανδημικής κρίσης όπου **αυτονόητη προτεραιότητα συνεχίζει να αποτελεί η προστασία της δημόσιας υγείας** και της ανθρώπινης ζωής. Ωστόσο, με ορατή την προοπτική άμβλυνσης της κρίσης με την πρόοδο του προγράμματος εμβολιασμών, **το αύριο της οικονομίας είναι καθοριστικής σημασίας**, όχι μόνο για το μετριασμό των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων της κρίσης, αλλά κυρίως ως προς την ικανότητά μας **να αποκτήσουμε ανάκαμψη ισχυρή και κυρίως διατηρήσιμη, με ποιοτικές θέσεις εργασίας**.

Η πανδημική κρίση ανέδειξε **τη σημασία μιας διαφοροποιημένης οικονομίας που στηρίζεται σε πολλούς πυλώνες**, διασφαλίζει διασπορά κινδύνου και αυξημένη ανθεκτικότητα σε κρίσεις. Ανέδειξε **την αξία της μεταποίησης** για τη διασφάλιση της σταθερότητας της οικονομίας, της επάρκειας αγαθών και της στρατηγικής και παραγωγικής αυτονομία μας.

Παράλληλα, η Έκθεση Πισσαρίδη επισήμανε πως **η διατηρήσιμη αύξηση των εισοδημάτων και της ευημερίας μπορούν να προέλθουν μόνο μέσα από την ενίσχυση της παραγωγικότητας και της εξωστρέφειας**, με έμφαση στις εξαγωγές και τα διεθνώς εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες.

Είναι όμως ο δρόμος αυτός ρεαλιστικός ή συνιστά ουτοπία;

Τα στοιχεία για την πορεία της οικονομίας προσφέρουν έναυσμα για σκέψεις. Αν και επιμέρους κλάδοι της έχουν πληγεί σημαντικά, **η Ελληνική μεταποίηση έχει επιδείξει συνολικά αξιοσημείωτα σημάδια αντοχής**.

Για το σύνολο του 2020 και μεσούσης της πανδημικής κρίσης, **η βιομηχανική παραγωγή συρρικνώθηκε στην ΕΕ κατά 7,9%, έναντι μόλις 2% στην Ελλάδα**. Το Δεκέμβριο η εγχώρια βιομηχανική παραγωγή σημείωσε άνοδο 3,7% έναντι μείωσης 0,1% στην ΕΕ και τον Ιανουάριο αύξηση 3,1% στην Ελλάδα, έναντι μείωσης 0,2% στην Ευρώπη.

Η ύφεση το Δ' τρίμηνο του 2020 διαμορφώθηκε στο 7,9% (έναντι 4,6% στην ΕΕ), κυρίως λόγω της μείωσης των εξαγωγών υπηρεσιών κατά 55,4% (δλδ του τουρισμού κυρίως), ενώ **οι εξαγωγές αγαθών εμφάνισαν σημαντική αύξηση κατά 13,6%**.

Με άλλα λόγια, την ώρα που –πολύ ορθά– δεκάδες δισεκατομμύρια δημοσίου χρήματος έχουν διατεθεί για τη στήριξη των πολιτών και των πληγέντων κλάδων της οικονομίας, **η βιομηχανία της χώρας όχι μόνο άντεξε στην κρίση, αλλά συνέβαλλε στη μερική αντιστάθμιση των απωλειών του τουρισμού και επιβράδυνε την πτώση του ΑΕΠ**.

Η απόκριση της εγχώριας βιομηχανίας στην παρούσα πρωτοφανή κρίση αποτελεί δείγμα των δυνατοτήτων της. Επιβεβαιώνει πως η Ελληνική μεταποίηση βγήκε ανθεκτικότερη από την προηγούμενη κρίση, διαθέτει το ανθρώπινο δυναμικό και το ταλέντο να ανταπεξέρχεται στις δύσκολες συνθήκες.

Δεν είναι λοιπόν ουτοπία το να αποκτήσουμε οικονομία με εκτόπισμα, με περισσότερες εξαγωγές και ανθεκτική στις κρίσεις, με περισσότερη βιομηχανία παρούσα στις αγορές των διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών. **Είναι και ο μόνος δρόμος** για να καλύψουμε μέρος του χάσματος που μας χωρίζει από τις πλέον ανεπτυγμένες οικονομίες της Ευρώπης, για να συγκλίνουμε προς το δικό τους επίπεδο ευημερίας και να προσφέρουμε ποιοτικές θέσεις εργασίας στους νέους.

Για να βαδίσουμε αυτό το δρόμο, πρέπει α) να τον πιστέψουμε, β) να εργαστούμε με σχέδιο για την άρση των (γνωστών) εμποδίων που καθλώνουν τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας. **Απαιτείται μια Εθνική Στρατηγική για τον τεχνολογικό, ψηφιακό και πράσινο μετασχηματισμό της Ελληνικής Βιομηχανίας** προς τον οποίον κινούνται ήδη με μεγάλη ταχύτητα οι περισσότερες ευρωπαϊκές οικονομίες.

(*) Γενικός Διευθυντής στην [“Ελληνική Παραγωγή – Συμβούλιο Βιομηχανιών για την Ανάπτυξη”](#)